

Paulus' brev til Galaterne

Kap. 1-2,10

Martin Luther - «Galaterbrevet er mitt brev. Jeg er gift med det. Det er min Katherine.»

Budskapet var spesielt viktig for reformasjonen.

Paulus er på krigssti mot legalisme.

v. 1 Paulus har myndighet som apostel. Myndigheten er gitt fra Gud, ikke som resultat av et valg foretatt i en menighet.

v. 2-4 Frihet fra synden og den onde verden kommer gjennom Kristi offerdød.

Jesus «gav Seg selv». Vi har ingenting å gi.

Det er Gud som har ordnet det slik.

Hans vilje er at vi skal bli sett fri!

v. 5 Paulus stopper opp for å gi Gud æren.

Vi burde ha en slik pause i hverdagen for å takke Gud.

v. 6- 9 Etter Paulus kom det inn dem som forkynte at det var nødvendig å tro på fakta om Jesu død og oppstandelse, *og i tillegg* følge Moseloven.

v. 10 Å forkynne evangeliet om frelse fra synd er ikke å gjøre mennesker til lags!

Gud vil ikke ha din gamle natur.

Vår gamle natur ønsker gjerne forkynnelse som sier hva vi kan gjøre for Kristus.

Vi kan gjøre ingenting for Ham, men Han kan gjøre alt gjennom oss.

Vi kan gi Ham ingenting, men Han kan gi oss alt.

v. 11 – 12

Disse som forkynte slik kastet tvil over Paulus' myndighet.

Han var liksom ikke en av de opprinnelige 12 apostler.

2. Peter 3,15-16

v. 13-14 Paulus ble ikke frelst i jødedommen eller av jødedommen, men *fra* jødedommen.

v. 15-17 Paulus ble utvalgt av Gud.

Han fikk åpenbaring om evangeliet direkte fra Jesus Kristus. Evangeliet kunne umulig komme fra menneskers tanker.

v. 18-20 Paulus brukte 3 år i ørkenen i opptrening.

Man trenger tid for å vokse i troen og nåden.

Først da ble han sendt til Peter, lederen for apostlene.

Paulus sier at det han skriver til galaterne er direkte åpenbaring fra Gud, og ikke noe han har fått overlevert fra de andre apostler.

Les Ap. gj. 9,26-29 Barnabas ble til hjelp.

v. 21-24 Hvor vi gleder oss og priser Gud når noen blir frelst og fri! Tenk hvor spesielt det er for kristne.

Kap 2. Det evangelium som Paulus mottok fra Herren er det samme som apostlene i Jerusalem mottok.
(Ap.Gj. 15 - Apostelmøtet i Jerusalem)

v. 1-2

Paulus hadde meg seg Titus som var uomskåren.
Paulus talte slik han pleide for å få en avklaring.

v. 3-5 Paulus stod fast på evangeliet selv om det var litt spesielt å komme til en heljødisk menighet der linjene kunne lett viskes ut.

v. 6 De satte seg ned med apostlene og la ut hva de forkynte. Det var enighet om at dette var det hele og fulle evangeliet.

v. 7-10 Det nøyaktig samme evangeliet skal forkynnes til jødene av Peter, og til hedningene av Paulus.

«Felleskap, samfunn» - *koinonia* – Den høyeste form for personlig felleskap.